

روز از نو سینما از نو

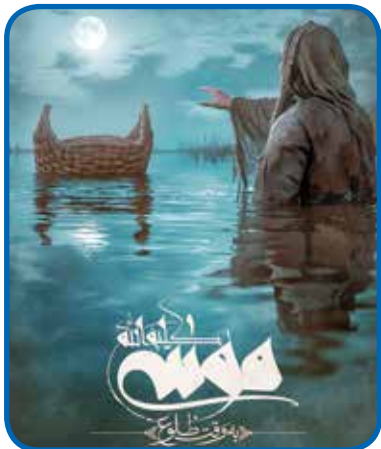
چند فیلم جذاب برای این که در روزهای اول سال
حوصله شما سر نرود

زینب اکبری
سعید مولوی
مجتبی ستوده نیا

باشگاه فیلم
مدرسه

عید زمانی مناسب برای اتخاذ تصمیم های نو، آغاز فعالیت های تازه و کشف تجربیات جدید است. تماشای فیلم های جدید هم از این قاعده مستثنی نیست. شاید برای همین است که اکران نوروزی سینماها بسیاری از خانواده ها را ترغیب می کند که در ایام تعطیلات نوروز به تماشای آثار برگزیده بنشینند و اوقات خوبی را در کنار هم سپری کنند. امسال همزمانی ماه رمضان با تعطیلات نوروزی نیز دلچسپی رفتن به سینما در ساعات بعد از افطار و دیدن یک فیلم خوب را بیشتر کرده است. برای همین، تصمیم گرفتیم در صفحه معرفی این هفته نگاهی به آثار اکران شده امسال بیندازیم و به علاقه مندان سینما برای یک انتخاب بهتر دست یاری برسانیم. حال بستگی به شما دارد که طرفدار فیلم های تاریخی باشید یا بخواهید به همراه خانواده به تماشای یک فیلم طنز بنشینید، یا حتی ترجیح می دهید که با دیدن یک درام اجتماعی تلخ تا ساعت ها ذهن تان را درگیر داستان فیلم نگه دارید. در هر حال، این شما و این سینمای نوروز ۱۴۰۴.

موسی کلیم الله فیلمی مقدس

خوب بازیگران و فیلمنامه توجه کنید. در فیلمنامه این اثر شاهد شکل گیری مناسب دو گروه در برابر هم هستیم. یکی فرعون و سربازان که فرعون رامی پرستند و دیگری گروهی فرودست که قبیله ای زندگی می کنند و خدای یگانه را می پرستند و به طور مکرر از طرف فرعون به آنان ظلم می شود. از نکات مهم فیلمنامه، ساخت و پرداخت افرادی شاخص از دو گروه است که باعث ایجاد تقابل های خوب و در ادامه آن ایجاد تعلیق شده که این امر توانسته در نگاه مخاطب، عمقی ایجاد کند تا علاوه بر تماشای تصاویر عظیم و چشمگیر، با قصه و داستانی آموزنده مواجه شود. این روزها که بوی رمضان (بهار قرآن) و عید نوروز (بهار طبیعت) درهم آمیخته، تماشای موسی کلیم الله پیشنهاد می شود.

یکی از بهترین فیلم هایی که در جشنواره فجر امسال توانست سیمرغ های زیادی کسب کند، جدیدترین ساخته آقای ابراهیم حاتم کی، یعنی فیلم سینمایی موسی کلیم الله بود. این اثر با بهره گیری از جدیدترین تکنولوژی در فرآیند تولید، توانست گامی رو به جلوتر در صنعت سینمایی ایران بردارد. خط داستان این فیلم راهمی می دانیم. فرعون خوابی می بیند و نتیجه تعبیر آن این می شود که گروهی را برای کشتن کودکان تازه متولد شده بفرستد اما در این میان حضرت موسی (ع) نجات پیدا می کند و توسط مادرش به نیل فرستاده می شود. همین قصه کوتاه که همه مان از کودکی با آن آشنا شده ایم، درونمایه کلی این فیلم را تشکیل می دهد. این موضوع، کار نگارش فیلمنامه را بسیار پیچیده می کند. این که چطور فیلمنامه ای نگارش شود که بتواند غافلگیری و تعلیق را همراه با نگهداری و محافظت از اصل تاریخ همراه هم داشته باشد و از این نظر می توانیم به آقای حاتم کی بابت تلاش شان در این زمینه تبریک بگوییم. اگر بخواهیم این فیلم را با آثار بزرگ ترین استودیوهای هالیوود که از تکنولوژی مشابه استفاده می کنند، مقایسه کنیم، دچار خطا می شویم. چرا که ما نه از لحاظ تجربه و نه حتی از لحاظ بودجه با آن استودیوها برابری نمی کنیم و مدتی طول می کشد که بتوانیم سطح کیفی مان را به حد مطلوبی برسانیم. اینها را گفتیم که اگر در سالن سینما احساس خوبی نسبت به برخی پلان های فیلم از لحاظ بصری نداشتید، عبور کنید و به بازی های

کوکتل با طعم مولوتف

بنا بود تغییر و تحولات تاریخی به همان شیوه که بودند در رسانه ها به تصویر کشیده شوند، از نظر افراد زیادی خسته کننده باشند اما اگر این رویدادهای مهم با طنز مخلوط شوند و جلوی دیدگان تماشاگران قرار گیرند، یک تیر و دو نشان است. البته برخی تماشاگران کمدی، فیلم را یکنواخت و خسته کننده می دانستند و آن را نسخه ضعیف تری از فیلم فسیل توصیف کردند که تنها نقطه قوتش بازیگران معروف و استفاده از نوستالژی های دهه های ۵۰ و ۶۰ است. با وجود این، انتخاب با شماست که دیدن فیلم طنز را ولو با فیلمنامه و داستان ضعیف تر ترجیح می دهید یا به دنبال داستان های قوی تر در سایر ژانرها می گردید!

بعضی از مردم وقتی اسم انقلاب می آید یاد انقلابی می افتند که باعث شد سبک حکومت و شیوه زندگی مردم ایران در این مرز و بوم تغییر کند. در سینمای ایران فیلم های زیادی با موضوع انقلاب اسلامی ساخته شده که تلاش کرده اند با شیوه های متفاوت به این واقعه مهم بپردازند. فیلم سینمایی «کوکتل مولوتف» از آن دسته فیلم هایی است که وقایع قبل از انقلاب، یعنی زمان پهلوی را به تصویر می کشد. اگر «فسیل» را دیده باشید شاید بخشی از سکانس های این سینمایی شما را به یاد فیلم فسیل بیندازد. در این فیلم هم مانند سینمایی فسیل، جوانی وجود دارد که در اوایل تحولات انقلاب از هیچ راهی نمی تواند خودش را متقاعد کند که دوره پهلوی تمام شده و افراد جدیدی اداره امور کشور را در دست گرفته اند. او به خیال خودش می تواند جلوی خواسته های مردم را بگیرد و فکر می کند که شاه به کشور برمی گردد. این سینمایی به عنوان یکی از فیلم های نوروزی در سینماها اکران می شود. حضور بازیگرانی نظیر امین حیایی، پژمان جمشیدی و احمد مهرانفر که هر سه تجربه حضور در کارهای طنز درخشانی را داشته اند، از امتیازات این فیلم به شمار می آید و افراد زیادی به دلیل بازی این سه بازیگر فیلم به تماشای کوکتل مولوتف نشسته اند. شاید اگر

غمگین ورها

مدرن دانست. این اثر با استفاده از فضای داستانی دراماتیک و انتخاب های هنری جسورانه، مخاطب را دعوت می کند تا از زوایای جدید به مفاهیم آزادی، تحمل و امید بنگرد، مفاهیمی که شاید در نقدهای معمول به آنها کمتر پرداخته شده باشد.

نظر می رسد در نقدهای موجود در فضای مجازی کمتر به آن پرداخته شده و نیز گاهی به اشتباه برخی منتقدان به آن برچسب سیاه نمایی زده اند اما می توان با دیدگاهی نو و متفاوت به این اثر نگاه کرد. از سوی دیگر، برخی نقدهای رایج اشاره دارند که ریتم فیلم در بخش هایی کند و در انتهای فیلم کشدار شده و فضای سنگین آن می تواند برای برخی تماشاگران خسته کننده باشد اما نگاهی متفاوت می تواند این ریتم آهسته را به عنوان «وقفه های تفکری» تلقی کند؛ لحظاتی که به بیننده اجازه می دهد تا با خود درگیر شود و به عمق پیام های اثر پی ببرد. این رویکرد، اگرچه در نگاه اول ممکن است به نظر یک نقص باشد اما در واقع فرصتی است برای آن که مخاطب در دنیای پرسرود و شتاب زده امروز، با خود و احساسات درگیر شود. در نهایت، رها فیلمی است که هر چند براساس نقدهای عمومی دارای جنبه هایی مثبت و منفی است اما با نگاهی متفاوت می توان آن را به عنوان آینه ای از واقعیت های تلخ و در عین حال زیبا در جامعه

فیلم از نگاه نو جشنواره فجر را هم تصاحب کرد؛ تصویری است از واقعیت های تلخ و در عین حال زیبا، که در فضای مجازی هم طرفداران خاص و هم منتقدان سختگیر خود را دارد. برخلاف نقدهای رایجی که بر سنگینی موضوعات و ریتم کند فیلم تأکید می کند، می توان از دیدگاهی متفاوت به این اثر نگریست؛ نگرشی که در همان سنگینی، زبان بی پرده ای برای بازتاب درد و پیچیدگی های جامعه معاصر است. حسام فرهنگد در این فیلم با بهره گیری از سبک روایت لایه لایه و بصری قوی، از زوایای تازه ای به بررسی تناقض های زندگی فردی و اجتماعی می پردازد. شخصیت های فیلم، به خصوص کسانی که در تابلوی دراماتیک خانواده به تصویر کشیده شده اند، نه تنها با بحران های اقتصادی و اجتماعی دست به گریبانند، بلکه به دنبال راهی از قید و بندهای روزمره هستند. این تلاش برای نمایش جنبه های انسانی تاریک و در عین حال انتقاد از ساختارهای اجتماعی، همان چیزی است که به

اگر شما هم مثل من دوستدار فیلم و سینما باشید حتما دنبال کردن اخبار و حواشی جشنواره فیلم فجر برای تان جذاب و هیجان انگیز است. یکی از پرسرودترین فیلم های جشنواره امسال فیلم «رها» بود که حالا به مناسبت اکران این فیلم می خواهیم نگاهی به این اثر اجتماعی و نقدهای که به آن وارد شده است، بیندازیم. داستان فیلم روایت یک خانواده متوسط ایرانی است که زندگی روزمره شان با یک حادثه به ظاهر ساده دچار آشوب می شود. پدر خانواده، توحید (بابازی فوق العاده شهاب حسینی)، به همراه همسر و فرزندانش در شرایط اقتصادی دشواری زندگی می کنند. در بخشی از فیلم، لپ تاپ دختر نوجوان، رها، که به عنوان انیماتور فعالیت می کند، به سرقت می رود. این حادثه باعث می شود خانواده اش برای تأمین نیازهای ضروری زندگی تلاش و فداکاری بیشتری از خود نشان دهند.... این فیلم ساخته حسام فرهنگد و همچنین اولین تجربه کارگردانی ایشان، که سیمرغ بلورین بهترین